

ФУДБАЛ

Година 2024.

БЕОГРАД, 09.02.2024.

САДРЖАЈ

**ОДЛУКА ВЕЋА ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА ФУДБАЛСКОГ
САВЕЗА СРБИЈЕ СА УСМЕНЕ СЕДНИЦЕ, ОДРЖАНЕ 01.11.2023.
ГОДИНЕ**

I Одлука

1. Делимична одлука 02

ВРС-49/23

Веће за решавање спорова Фудбалског савеза Србије које чине Борис Милетић, председник Већа, као и Урош Зековић и Филип Благојевић, чланови Већа, поступајући у правној ствари тужиоца мал. Виктора Ерића из Ужица, Ул. Романијска бр. 19, чији је законски заступник Зоран Ерић из Ужица, а чији је пуномоћник Владимир Бојовић, адвокат из Београда, Ул. Господар Јевремова бр. 32а/7, против туженог спортског удружења Фудбалски клуб "Партизан", са седиштем у Београду, Ул. Хумска бр. 1, матични број 07000774, ПИБ 100268842, чији је законски заступник Милош Вазура, а чији је пуномоћник Жељко М. Глишић, адвокат из Пожаревца, Ул. Дринска бр. 7, ради раскида уговора и исплате дуга, вредност спора 1.528.000,00 динара, након одржане усмене расправе, је донело 01.11.2023. године следећу

ДЕЛИМИЧНУ ОДЛУКУ

I УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца и **РАСКИДА СЕ** Професионални уговор о игрању закључен 16.12.2022. године, између мал. Виктора Ерића из Ужица и Фудбалског клуба "Партизан", са седиштем у Београду, Ул. Хумска бр. 1, матични број 07000774, оверен од стране Јавног бележника Јованке Јовановић, под бројем УОП – V:9912-2022 дана 16.12.2022. године и под бројем УОП-II: 6-2023 дана 20.01.2023. године, **кривицом** Фудбалског клуба "Партизан".

II О преосталим тужбеним захтевима и трошковима поступка одлучиће се коначном одлуком.

Образложење

У тужби предатој 08.09.2023. године, тужилац је навео да је 16.12.2022. године закључио Професионални уговор о игрању са туженим, на период од дана закључења уговора па до 31.01.2027. године, који уговор је оверен од стране Јавног бележника под бројем УОП – V: 9912/2022. У складу са чланом 3. став 1. Уговора, клуб је био дужан да играчу исплаћује износ од 37.436,14 динара на име месечне зараде у нето износу, као и посебну накнаду лојалности у складу са ставом 2. истог члана у износу од 1.500,00 евра, која је доспевала до 10. дана у месецу за текући месец, у периоду од децембра 2022. године до јануара месеца 2027. године. Чланом 4. Уговора, тужени се обавезао да тужиоца пријави на обавезно социјално осигурање (здравствено, пензијско и инвалидско осигурање и осигурање за случај незапослености). Како тужени није измиривао своје обавезе у периоду дужем од 3 месеца, тачније тужени није исплатио тужиоцу више од 8 месечних зарада, док је у делу који се тиче накнаде лојалности само делимично измирио своје обавезе, тужилац захтева раскид Професионалног уговора о игрању по основу члана 72. Правилника и регистрацији, статусу и трансферу играча. Једине уплате које је тужени извршио на рачун тужиоца су: 07.03.2023. године у износу од 175.990,00 динара, 26.05.2023. године у износу од 87.957,53 динара и 05.06.2023. године износ од 87.958,65 динара, чиме су измирене само накнаде лојалности за децембар 2022. године и јануар 2023. године. Тужбеним захтевом захтевао је раскид предметног уговора кривицом клуба. Тужбеним захтевом потражује и исплату неисплаћених зарада у износу од 37.436,14 динара месечно за период од децембра 2022. године, закључно са јулом 2023. године, са припадајућим законским

затезним каматама, као и исплату посебних накнада лојалности у износу од 1.500,00 евра почев од фебруара 2023. године, закључно са августом 2023. године, по средњем курсу НБС на дан испалте, са припадајућим законским затезним каматама. Поднеском од 12.10.2023. године тужилац наводи да је термин „накнада лојалности“ општепознат у спортском праву и често део уговора о професионалном игрању.

Тужени је 02.10.2023. године доставио одговор на тужбу, којим оспорава тужбени захтев у целини као неоснован. Наводи да је уговорена накнада на име лојалности ништава будући да начин на који је иста формулисана у уговору не даје аутентично и јединствено тумачење. Оспорава и наводе тужиоца да истом нису биле исплаћиване зараде. Наводи да је тужилац био у обавези да достави извод са свог текућег рачуна за период од јануара до августа текуће године, који би у конкретном случају представљао релевантан доказ о извршеним уплатама, односно целокупном кретању новца на наведеном рачуну.

На усменој расправи одржаној 30.10.2023. године, тужилац је остао у свему при наводима из тужбе и постављеног тужбеног захтева. Наводи да раскид уговора захтева у складу са одредбом члана 72. Правилника о регистрацији, статусу и трансферу играча, те да су у складу са наведеном одредбом испоштоване све процесне претпоставке за захтевање раскида предметног уговора. Наводи да је терет доказивања на туженом у делу којим наводи да је вршио плаћања тужиоцу. Пуномоћник туженог је остао у свему при одговору на тужбу. Оспоравајући основ потраживања, наводи да нису испуњене процесне претпоставке прописане чланом 66. став 1. и члана 70. став 2. Правилника о регистрацији, статусу и трансферу играча, будући да тужилац није послао туженом опомену пре подношења тужбе. Наводи да се извођењем доказа вештачењем од стране вештака економско – финансијске струке може једино доказати да ли постоји дуговање туженог према тужиоцу.

У доказном поступку поступајући орган је извео доказ читањем писаних исправа и то Професионалног уговора о игрању закључен дана 16.12.2022. године, који је заведен код туженог под бројем 2016, а код Фудбалског савеза Београда под бројем 1/46, а који је оверен од стране Јавног бележника Јованке Јовановић из Београда под бројем УОП-V:9912-2022, односно УОП-II:6-2023 и потврде о трансакцији за број рачуна платиоца 20500000001484091 за дане 05.06.2023. године, 07.03.2023. године и 26.05.2023. године, као и Потврду РФ ПИО, Филијала Ужице од 29.08.2023. године.

Читањем Професионалног уговора о игрању, утврђено је да је исти закључен за период од 16.12.2022. године до 31.01.2027. године, као и да је чланом 3. став 1. Уговора предвиђена обавеза туженог да тужиоцу исплаћује новчани износ од 37.436,14 динара на име месечне нето зараде, најкасније 30. дана у текућем месецу за претходни месец. Ставом 2. истог члана предвиђена је обавеза исплате посебне накнаде лојалности у износу од 1.500,00 евра, а које ће се исплаћивати до 10. у месецу за наведени месец, у периоду од децембра 2022. године до јануара 2027. године. Чланом 4. Уговора предвиђена је обавеза фудбалског клуба да играча, овде тужиоца, пријави на обавезно социјално осигурање (здравствено, пензијско и инвалидско осигурање и осигурање за случај незапослености).

Читањем потврде о трансакцији за број рачуна платиоца 20500000001484091 за 05.06.2023. године утврђено је да је Фудбалски клуб „Партизан“ извршио уплату овде тужиоцу у износу од 87.958,00 динара, као и да је дана 07.03.2023. године извршио уплату у износу од 175.990,80 динара, а дана 26.05.2023. године и износу од 87.957,53 динара.

Читањем потврде РФ ПИО од 29.08.2023. године утврђено је да за Виктора Ерића нема унетих података о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада, основицама осигурања, уговорним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса оствареним од 01.01.1970. године.

Веће најпре указује да члан 1. став 4. Пословника о раду Већа за решавање спорова Фудбалског савеза Србије (Пословник) упућује на примену позитивних прописа Републике Србије, што укључује и Закон о парничном поступку (ЗПП). Члан 230. став 1. ЗПП предвиђа да се не доказују чињенице које странка није оспорила, док члан 231. став 3. ЗПП прописује да странка која оспорава постојање неког права, сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји, ако законом није другачије прописано. У том смислу, Веће истиче да се негативне чињенице, по правилу, не доказују. У овом поступку, тужилац тврди да тужени није испуњавао своје обавезе (уплата зараде, накнаде лојалности и пореза и доприноса). Дакле, није на тужиоцу терет да докаже да тужени није испуњавао своје обавезе, већ је терет на туженом да докаже да их јесте испуњавао. Са друге стране, тужени ниједну чињеницу није оспорио на конкретан, већ на паушалан начин, а није ни доставио доказе којима би оспорио наводе тужиоца.

ВРС најпре указује да Правилник о регистрацији, статусу и трансферу играча ФСС (Службени лист ФСС „Фудбал“ број 22/2021) прописује две методе превременог раскида уговора услед неиспуњења финансијских обавеза клуба: једностраним раскидом (члан 66. Правилника) и конститутивном одлуком ВРС (члан 72. Правилника).

Када је реч о једностраном раскиду, играч који намерава да раскине уговор, дужна је да, пре раскидања уговора, упути опомену клубу који не испуњава своје финансијске обавезе и остави му рок за испуњење. Исто је прописано и чланом 14бис, став 1 ФИФА Правилника о статусу и трансферу играча, с тим што између Правилника ФСС и ФИФА Правилника постоји несклад у погледу рокова - Правилник ФСС предвиђа да играч може опоменути клуб када протекне три месеца у кашњењу у исплатама од стране клуба и обавезује играча да клубу остави тридесетодневни рок за измирење обавеза, док ФИФА Правилник прописује да играч може опоменути клуб након два месеца кашњења и обавезује играча да клубу остави рок од 15 дана. Сходно члану 6. став. 3 Закона о спорту, превагу имају одредбе ФИФА Правилника.

Када је реч о раскиду уговора одлуком ВРС ФСС, играч није дужан да доставља опомену пре подношења тужбе. Наиме, Члан 72. став 1. Правилника о регистрацији, статусу и трансферу играча ФСС прописује је да ће надлежни орган ФСС донети одлуку о раскиду кривицом клуба на основу захтева играча за раскид уговора, када утврди да постоји кршење уговора од стране клуба: кашњење у исплати месечних зарада или стипендија, приспелих рата из уговорних обавеза, уплата ПИО фонду и свих осталих обавеза предвиђених уговором за период дужи од 3 (три) месеца. Ставом 2. прописано је да се коначна одлука о раскиду уговора кривицом једне од уговорних страна, обавезно објављује у Службеном листу ФСС „Фудбал“. Дакле, за разлику од члана 66. Правилника, који подразумева да играч који раскида уговор не мора да пролази кроз контенциозни поступак против клуба (а такав поступак имплицира да играч има нерешен статус све до окончања поступка пред надлежним органом ФСС), члан 72. не захтева од играча да, пре подношења тужбе, пошаље опомену клубу.

Такође, ситуација из члана 70. Правилника на коју се позива тужени (према којој поверилац оставља дужнику рок од 10 дана за измерење финансијских обавеза, услед чијег неиспуњења се сматра да је дужник у доцњи), није релевантна за питање раскида уговора између играча и клуба. Наиме, члан 70. Правилника се искључиво односи на дисциплински поступак и санкције које се могу изрећи било ком клубу који не испуњава своје финансијске обавезе, било према другим клубовима, било према играчима. У том смислу, ова одредба је корелат одредби 12бис ФИФА Правилника о статусу и трансферу играча и релевантна је само за поступке пред Дисциплинском и етичком комисијом ФСС.

Када је реч о основаности захтева за раскид уговора, Веће указује да примања играча у клубу по основу радног ангажовања представљају играчеву зараду, те да сâм назив посебних накнада, био он погрешан или исправан, не може чинити ништавом одредбе којом су такве

накнаде предвиђене као обавеза клуба према играчу. У том смислу, тужени није оспорио на конкретан начин тужиочеве наводе у погледу неплаћања „накнада лојалности“, већ је негирао да је уопште имао обавезу плаћања ових накнада, чиме је постало неспорно да тужени није вршио плаћање ових накнада у периоду дужем од три месеца, иако је, према ставу Већа, био дужан да то чини. Такође, играч је доказао јавном исправом (потврдом РФ ПИО од 29.08.2023.) да клуб није вршио уплата ПИО фонду у периоду дужем од три месеца, што је додатни разлог основаности његовог захтева за раскид уговора.

Члан 26. став 2. Пословника о раду раду Већа за решавање спорова прописује да поступајуће веће може у току поступка да донесе међуодлуку или делимичну одлуку.

Како се део тужбеног захтева везан односи на хитно питање (раскид уговора), а суштинске чињенице за доношење одлуке у овом погледу нису оспорене конкретним доказима (закључење уговора, неисплаћивање зараде, накнаде лојалности и пореза и доприноса), Веће је одлучило да донесе делимичну одлуку о раскиду уговора.

О другом постављеном тужбеном захтеву, као и о трошковима поступка, ВРС ће одлучити накнадо.

ВЕЋЕ ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА ФУДБАЛСКОГ САВЕЗА СРБИЈЕ

ВРС–49/23 - 01.11.2023.

Против Одлука Већа за решавање спорова може се изјавити жалба Спортском арбитражном суду у Лозани (ЦАС), у року од 21 дана од дана пријема исте, с тим што жалба уложена против Одлуке Већа за решавање спорова не одлаже њено извршење, а у складу са чланом 32 став 2 Пословника о раду ВРС Фудбалског савеза Србије

Председник већа
Борис Милетић, с.р.

Члан већа
Филип Благојевић, с.р.

Члан већа
Урош Зековић, с.р.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

796.3(497.11)

FUDBAL / Fudbalski savez Srbije. - 2003,
br. (1) (19. februar) - . - Beograd
(Terazije 35) : Fudbalski savez Srbije,
2003- (Beograd: DTA). - 24 cm

Nastavak publikacije: Jugoslovenski fudbal
(Beograd. 1956) = ISSN 0350-915X

ISSN 1451-5733 = Fudbal
COBISS.SR-ID 107563532

Тираж 15 примерака

Издаје: Фудбалски савез Србије, Београд, Теразије 35 • рачун: 325-9500600035914-75
Телефон: 3233-447 • Уређује Стручна служба ФСС • e-mail: fudbalobjava@fss.rs